ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

18. prosince 2008 *

Ve věci C-338/06,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 4. srpna 2006,

Komise Evropských společenství, zastoupená G. Braunem a R. Vidal Puigem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Španělskému království, zastoupenému F. Díez Morenem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovanému,

* Jednací jazyk: španělština.

podporovanému

Polskou republikou, zastoupenou E. Ośnieckou-Tameckou, jako zmocněnkyní,

Finskou republikou, zastoupenou J. Heliskoskim, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, zastoupeným V. Jackson, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s J. Stratford, barrister,

vedlejšími účastníky řízení,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Tizzano (zpravodaj), A. Borg Barthet, E. Levits a J.-J. Kasel, soudci,

generální advokátka: V. Trstenjak,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 4. září 2008,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Komise Evropských společenství domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Španělské království tím, že:

– dovoluje, aby valná hromada rozhodla o vydání nových akcií s vyloučením přednostního práva na upisování akcií za cenu nižší, než je jejich přiměřená hodnota;

– přednostní právo na upisování akcií v případě zvýšení upsaného základního kapitálu peněžitými vklady přiznává nejen akcionářům, ale také majitelům dluhopisů převoditelných na akcie;

– přednostní právo na upisování dluhopisů převoditelných na akcie přiznává nejen akcionářům, ale také majitelům dříve vydaných dluhopisů převoditelných na akcie, a

– nestanoví, že valná hromada může rozhodnout o vyloučení přednostního práva na upisování dluhopisů převoditelných na akcie,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 29 a 42 druhé směrnice Rady 77/91/EHS ze dne 13. prosince 1976 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. [48] druhého pododstavce Smlouvy při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. 1977, L 26, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 8, dále jen „druhá směrnice“).

Právní rámec

Právní úprava Společenství

2 Druhý a pátý bod odůvodnění druhé směrnice, jejímž právním základem je čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o EHS [později čl. 54 odst. 3 písm. g) ES, nyní čl. 44 odst. 2 písm. g) ES], znějí následovně:

„vzhledem k tomu, že pro zajištění minimální míry rovnocennosti ochrany akcionářů a věřitelů [akciových společností] je zvláště důležitá koordinace vnitrostátních předpisů týkajících se jejich zakládání a udržování, zvyšování či snižování jejich základního kapitálu;

[…]

vzhledem k tomu, že je nezbytné, s ohledem na cíle uvedené v čl. [44 odst. 2 písm. g) ES], aby právní předpisy členských států zajišťovaly při zvyšování nebo snižování základního kapitálu dodržování zásad rovného zacházení [s akcionáři], kteří jsou ve stejném postavení, a ochrany věřitelů, jejichž pohledávky vznikly před rozhodnutím o snížení základního kapitálu, a harmonizovaly provádění těchto zásad“.

3 Článek 29 druhé směrnice uvádí:

„1. V průběhu každého zvyšování základního kapitálu upsaného peněžitými vklady musí být akcie přednostně nabídnuty akcionářům poměrně podle podílu na základním kapitálu, který představují jejich akcie.

[…]

4. Stanovy nebo akt, kterým se společnost zakládá, nemohou předkupní právo omezit ani zrušit. Toto rozhodnutí však může přijmout valná hromada. Řídící nebo správní orgán společnosti je povinen předložit této valné hromadě písemnou zprávu, ve které uvede důvody omezení nebo zrušení předkupního práva a stanovení navrhované ceny emise. Valná hromada přijme rozhodnutí podle pravidel o usnášeníschopnosti a pravidel o většinovém rozhodování uvedených v článku 40. […]

[…]

6. Odstavce 1 až 5 se vztahují na vydání všech cenných papírů, které jsou převoditelné na akcie nebo se kterými je spojeno právo upisovat akcie, ale nevztahuje se na přeměnu těchto cenných papírů ani na výkon práva na úpis.

[…]“

4 Článek 42 druhé směrnice stanoví:

„Pro účely uplatňování této směrnice zajistí právní předpisy členských států rovné zacházení všem akcionářům ve stejném postavení.“

Vnitrostátní právní předpisy

5 Podle čl. 158 odst. 1 královského legislativního nařízení 1564/1989, kterým se mění zákon o akciových společnostech (Real decreto legislativo 1564/1989 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Sociedades Anónimas) ze dne 22. prosince 1989 (BOE č. 310, ze dne 27. prosince 1989, s. 679), ve znění použitelném na tento spor (dále jen „LSA“):

„Při zvyšování základního kapitálu vydáním nových běžných nebo prioritních akcií mohou akcionáři a majitelé dluhopisů převoditelných na akcie ve lhůtě, která je jim za tímto účelem poskytnuta řídícím orgánem společnosti […], uplatnit své právo na upsání akcií v poměru odpovídajícím nominální hodnotě akcií, jejichž jsou již majiteli, nebo akcií, které odpovídají hodnotě jejich dluhopisů převoditelných na akcie, popřípadě v tomto okamžiku uplatnit své právo na přeměnu [dluhopisů na akcie].“

6 Článek 159 LSA uvádí:

„1. Vyžaduje-li to zájem společnosti, může valná hromada v rámci rozhodování o zvýšení základního kapitálu rozhodnout o úplném či částečném vyloučení přednostního práva na upisování akcií. Aby bylo toto rozhodnutí, které musí být v souladu s ustanoveními článku 144, platné, je nezbytně nutné, aby byly splněny následující podmínky:

[…]

b) V okamžiku svolání valné hromady musí být akcionářům podle čl. 144 odst. 1 písm. c) předloženo stanovisko vyhotovené členy řídícího orgánu s podrobným odůvodněním návrhu a způsobu nové emise a s označením osob, kterým jsou tyto nové akcie určeny, jakož i zpráva vyhotovená, na jejich odpovědnost, jiným auditorem, než je auditor společnosti, jmenovaným za tímto účelem orgánem pověřeným vedením obchodního rejstříku o přiměřené hodnotě akcií společnosti, o teoretické hodnotě přednostních práv na upisování akcií, jejichž vyloučení je navrhováno, a o věrohodnosti údajů ve stanovisku členů řídícího orgánu.

c) Nominální hodnota akcií, které mají být vydány, popřípadě včetně emisního ážia, musí odpovídat přiměřené hodnotě, která vyplývá ze zprávy auditora uvedené výše v písm. b). V případě společnosti kótované na burze se přiměřenou hodnotou akcií společnosti rozumí tržní hodnota stanovená na základě burzovního kurzu, ledaže je prokázán opak.

Odchylně může valná hromada v případě společností kótovaných na burze, jakmile obdrží stanovisko členů řídícího orgánu a zprávu auditora požadovanou podle písmene b), které musejí uvádět výši čistého obchodního majetku odpovídajícího těmto akciím, rozhodnout o vydání nových akcií za jakoukoli cenu tehdy, je-li tato cena vyšší než výše čistého obchodního majetku odpovídajícího těmto akciím, která vyplývá ze zprávy auditora; valná hromada se může omezit na určení postupu k jejímu stanovení.
[…]

[…]“

7 Článek 293 LSA zní následovně:

„1. Akcionáři společnosti mají přednostní právo na upisování dluhopisů převoditelných na akcie.

2. Stejné právo přísluší i majitelům dříve vydaných dluhopisů převoditelných na akcie v poměru stanoveném pravidly pro jejich přeměnu.

3. Na přednostní právo upisování dluhopisů převoditelných na akcie se použijí ustanovení článku 158 tohoto zákona."

Postup před zahájením soudního řízení

8 Jelikož Komise měla za to, že španělské právní předpisy nejsou v souladu s články 29 a 42 druhé směrnice, zaslala dne 15. ledna 2004 Španělskému království výzvu dopisem. Španělské království odpovědělo dopisem ze dne 10. března 2004, v němž odmítlo veškerá tvrzení o porušení druhé směrnice.

9 Jelikož Komise vysvětlení poskytnutá Španělským královstvím nepovažovala za uspokojivá, zaslala tomuto členskému státu dne 5. ledna 2005 odůvodněné stanovisko, na které tento stát odpověděl dne 4. března 2005 tak, že jí předložil zprávu vyhotovenou ministerstvem hospodářství a financí.

10 Jelikož se Komise domnívala, že podaná vysvětlení nejsou zcela uspokojivá, rozhodla se dne 4. srpna 2006 podat k Soudnímu dvoru projednávanou žalobu podle článku 226 ES.

11 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 18. ledna 2007 bylo v projednávaném sporu povoleno vedlejší účastenství Polské republiky, Finské republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na podporu návrhových žádání Španělského království.

K žalobě

K prvnímu žalobnímu důvodu

Argumentace účastníků řízení

12 Ve svém prvním žalobním důvodu Komise uvádí, že čl. 159 odst. 1 písm. c) druhý pododstavec LSA odporuje článku 42 druhé směrnice ve spojení s jejím čl. 29 odst. 1 a 4, neboť nezaručuje rovné zacházení s akcionáři společnosti kótované na burze.

13 Podle Komise totiž při zvýšení kapitálu společnosti vydáním nových akcií čl. 159 odst. 1 LSA valné hromadě takové společnosti umožňuje rozhodnout o vyloučení přednostního práva na upisování akcií stanoveného v článku 158 téhož zákona, jakož i rozhodnout o vydání nových akcií za jakoukoli cenu tehdy, je-li zejména tato cena vyšší než „výše čistého obchodního majetku" odpovídající uvedeným akciím.

14 To by však vedlo k umožnění stanovit cenu za nové akcie, pro které je vyloučeno veškeré přednostní právo na upisování akcií, na „nepřiměřeně" nízké úrovni. Podle Komise totiž „výše čistého obchodního majetku" odpovídající akcii může být značně nižší než její „tržní hodnota", vypočítaná na základě jejího kursu na burze, ačkoli čl. 159 odst. 1 písm. c) první pododstavec LSA stanoví, že „tržní hodnota" akcie musí být chápána jako její „přiměřená hodnota".

15 Komise z toho vyvozuje, že čl. 159 odst. 1 písm. c) druhý pododstavec LSA zavádí pro společnosti kótované na burze diskriminaci mezi akcionáři existujícími před zvýšením kapitálu dotyčné společnosti (dále jen „stávající akcionáři"), kteří své akcie získali za jejich „tržní hodnotu", a akcionáři, kteří své akcie získali po zvýšení kapitálu této společnosti (dále jen „noví akcionáři"), kteří by své akcie mohli získat za cenu značně nižší, než je jejich „tržní hodnota".

16 Španělské království tyto argumenty odmítá a tvrdí nejprve, že LSA stanoví podmínky pro vyloučení přednostního práva na upisování, které jsou přísnější než podmínky stanovené druhou směrnicí.

17 LSA jednak na rozdíl od druhé směrnice stanoví, jak tvrdí rovněž Polská republika, Finská republika a Spojené království, minimální hranici pro rozhodnutí o ceně vydání nových akcií, která musí být vyšší než „výše čistého obchodního majetku“ odpovídající těmto akciím. Zároveň tentýž zákon vyžaduje vyhotovení nejen zprávy stanovené v čl. 29 odst. 4 uvedené směrnice, nýbrž rovněž vyhotovení druhé zprávy vypracované nezávislým „auditorem“, odůvodňující cenu vydání nových akcií.

18 Dále Španělské království tvrdí, že LSA nijak neumožňuje stanovení ceny nepřiměřeně nižší než „tržní hodnota“ nových akcií. Článek 159 odst. 1 písm. c) první pododstavec LSA se totiž podle něho omezuje na zavedení vyvratitelné domněnky, podle které „přiměřená hodnota“ akcie společnosti kótované na burze odpovídá „tržní hodnotě“. Valná hromada však může stanovit cenu vydání nižší než „tržní hodnota“ nových akcií, jejíž přiměřenost je odůvodněna vzhledem k oběma zprávám uvedeným v předchozím bodě tohoto rozsudku.

19 V tomto ohledu Polská republika dodává, že rozhodnutí o ceně vydání akcií na úrovni nižší než jejich „tržní hodnota“ musí být každopádně posuzováno nikoli s ohledem na zásadu zákazu diskriminace, nýbrž na zájem společnosti.

20 Konečně Španělské království, Polská republika a Spojené království tvrdí, že diskriminace mezi stávajícími a novými akcionáři není možná z důvodu, že tyto dvě kategorie akcionářů se nenacházejí ve „stejném postavení“ ve smyslu článku 42 druhé směrnice. Z důvodu kolísání burzovní kotace každý akcionář své akcie získal za různou cenu, která odpovídá datu jejich získání.

21 Mimoto Spojené království a Polská republika zdůrazňují, že čl. 159 odst. 1 LSA vylučuje veškerou možnost diskriminace, jelikož stanoví, že o vyloučení přednostního práva na upisování může být valnou hromadou rozhodnuto pouze za podmínek většiny a usnášeníschopnosti vyžadovaných pro změnu stanov a že menšinoví akcionáři, kteří hlasovali proti rozhodnutí, které rozhodlo o uvedeném vyloučení, mají každopádně možnost podat žalobu proti tomuto rozhodnutí, pokud mají za to, že je v rozporu se zájmem společnosti.

22 Krom toho podle Spojeného království v projednávaném případě nedochází k žádnému rozdílnému „zacházení", jelikož cena je pouhým ekonomickým prvkem. V každém případě i za předpokladu, že by mohlo být prokázáno rozdílné zacházení, bylo by odůvodněno jednak z důvodu dodatečné ochrany stanovené LSA, a jednak, jak uvádí Španělské království, vzhledem k nezbytnosti zajistit, že zvyšování kapitálu představuje finanční zájem.

Závěry Soudního dvora

23 Za účelem rozhodnutí o opodstatněnosti prvního žalobního důvodu vzneseného Komisí je bez dalšího třeba připomenout, že Soudní dvůr již rozhodl, že druhá směrnice má v souladu s čl. 44 odst. 2 písm. g) ES za cíl koordinovat záruky, které jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadovány v členských státech od společností ve smyslu čl. 48 druhého pododstavce ES za účelem dosažení rovnocennosti těchto záruk. Tato směrnice má tudíž podle svého druhého bodu odůvodnění za cíl zajištění minimální míry rovnocennosti ochrany akcionářů a věřitelů akciových společností (rozsudek ze dne 19. listopadu 1996, Siemens, C-42/95, Recueil, s. I-6017, bod 13).

24 Co se konkrétněji týká ochrany akcionářů v průběhu zvyšování základního kapitálu upsaného peněžitými vklady, čl. 29 odst. 1 druhé směrnice jasně, přesně a bezpodmínečně stanoví, že akcie musejí být přednostně nabídnuty akcionářům poměrně podle podílu na základním kapitálu, který představují jejich akcie (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 24. března 1992, Syndesmos Melon tis Eleftheras Evangelikis Ekklisias a další, C-381/89, Recueil, s. I-2111, bod 39).

25 Pouze výjimečně tedy čl. 29 odst. 4 druhé směrnice stanoví možnost, aby valná hromada za určitých podmínek, výslovně definovaných v témže ustanovení, omezila nebo zrušila předkupní právo akcionářů.

26 Je však třeba uvést, že přednostní právo na upisování zavedené ve prospěch akcionářů sice připouští pouze výjimku výslovně stanovenou v uvedeném čl. 29 odst. 4 (viz výše uvedený rozsudek Syndesmos Melon tis Eleftheras Evangelikis Ekklisias a další, bod 40), avšak to nic nemění na tom, že druhá směrnice, jak vyplývá z jejího druhého bodu odůvodnění a z výše uvedeného rozsudku Siemens, stanoví minimální požadavky v oblasti ochrany akcionářů a věřitelů akciových společností tím, že ponechává na členských státech, aby podle své úvahy přijaly ustanovení vůči uvedeným osobám příznivější, která stanoví přísnější podmínky pro vyloučení uvedeného přednostního práva.

27 V projednávané věci je však třeba konstatovat, že vnitrostátní právní předpisy právě mají za následek zesílení ochrany poskytované akcionářům akciových společností čl. 29 odst. 4 druhé směrnice.

28 Jednak totiž čl. 159 odst. 1 písm. b) první pododstavec LSA předepisuje, aby v případě úplného či částečného vyloučení přednostního práva na upisování akcií byla vyhotovena nejen zpráva uvedená v čl. 29 odst. 4 druhé směrnice, nýbrž rovněž druhá zpráva o přiměřené hodnotě akcií společnosti, o teoretické hodnotě přednostních práv na upisování, jejichž vyloučení je navrhováno, a o věrohodnosti údajů ve stanovisku členů řídícího orgánu. Podle uvedeného vnitrostátního předpisu musí být tato druhá zpráva vyhotovena na odpovědnost členů řídícího orgánu jiným auditorem, než je auditor společnosti, jmenovaným za tímto účelem orgánem pověřeným vedením obchodního rejstříku.

29 Zároveň platí, že zatímco čl. 29 odst. 4 druhé směrnice se omezuje na požadavek, aby cena vydání nových akcií byla odůvodněna řídícím nebo správním orgánem společnosti v jeho zprávě, bez stanovení jakékoli minimální hranice, čl. 159 odst. 1 písm. c) druhý pododstavec LSA definuje, pokud jde o společnosti kótované na burze, minimální cenu vydání nových akcií a předepisuje, že tato cena musí být, bez ohledu na závěry uvedené zprávy, vyšší než výše čistého obchodního majetku odpovídajícího dotčeným akciím.

30 Toto posouzení vnitrostátních právních předpisů mimoto nemůže být zpochybněno argumentací Komise, podle které stanovení ceny vydání nových akcií na úrovni nižší než jejich tržní hodnota, jak to umožňuje článek 159 LSA, by mohlo vytvořit nerovné zacházení mezi stávajícími a novými akcionáři ve smyslu článku 42 druhé směrnice.

31 Jednak je totiž třeba konstatovat, že Komise nepředložila žádný poznatek, jenž má prokázat, jak to vyžaduje uvedený článek 42, že tyto dvě kategorie akcionářů jsou ve stejném postavení, takže by jim LSA měl zajistit rovné zacházení.

32 Zároveň by výklad uplatněný Komisí měl za následek, že by čl. 29 odst. 4 druhé směrnice byl zbaven svého užitečného účinku, jelikož toto ustanovení stanoví, že cena vydání musí být odůvodněna zprávou členů řídícího orgánu, aniž by však vyžadovalo, že bude nezbytně stanovena podle tržní hodnoty dotčených akcií.

33 Avšak vyžadovat, aby cena vydání nových akcií nebyla nižší než jejich tržní hodnota, by mohlo mít za následek, že i kdyby taková cena byla odůvodněna zprávou členů řídícího orgánu, valná hromada by ji nemohla použít, aniž by porušila zásadu rovného zacházení uvedenou v článku 42 druhé směrnice.

34 Vzhledem ke všem výše uvedeným úvahám musí být první žalobní důvod uplatněný Komisí na podporu její žaloby zamítnut jako neopodstatněný.

Ke druhému a třetímu žalobnímu důvodu

Argumentace účastníků řízení

35 Ve svém druhém a třetím žalobním důvodu, které je třeba zkoumat společně, Komise uvádí, že jednak čl. 158 odst. 1 LSA přiznává přednostní právo na upisování nových akcií nejen akcionářům, ale i majitelům dluhopisů převoditelných na akcie. Zároveň čl. 293 odst. 2 téhož zákona stanoví, že v průběhu emise dluhopisů převoditelných na

akcie je přednostní právo na jejich upisování přiznáno jak akcionářům, tak i majitelům dříve vydaných dluhopisů převoditelných na akcie.

36 Uvedená ustanovení LSA jsou přitom podle Komise v rozporu s čl. 29 odst. 1 a 6 druhé směrnice, jelikož tento vyžaduje, aby nové akcie, jakož i dluhopisy převoditelné na akcie byly přednostně nabídnuty pouze akcionářům.

37 Španělské království a Polská republika zpochybňují tvrzení Komise a opírají se zejména o teleologický výklad uvedeného čl. 29 odst. 1 a 6, který má podle nich za cíl ochranu majitelů dluhopisů převoditelných na akcie jakožto potenciálních akcionářů, a tudíž udržení hodnoty akcií, které jsou pro ně vyhrazeny.

Závěry Soudního dvora

38 Je zajisté pravda, jak tvrdí Španělské království, že čl. 29 odst. 1 a 6 druhé směrnice nestanoví, že nové akcie, jakož i dluhopisy převoditelné na akcie musejí být nabídnuty výlučně akcionářům, a že tudíž mohou být nabídnuty rovněž majitelům dříve vydaných dluhopisů převoditelných na akcie.

39 Je však třeba konstatovat, že ze samotného znění uvedeného článku vyplývá, že nabídka není jedněm i druhým učiněna simultánně, nýbrž je „přednostně“ učiněna akcionářům.

40 Proto pouze v rozsahu, v němž akcionáři nevyužili svého přednostního práva, mohou uvedené akcie a dluhopisy být nabídnuty dalším nabyvatelům, mezi něž patří zejména majitelé dluhopisů převoditelných na akcie.

41 Ostatně, kdyby zákonodárce měl v úmyslu rozšířit dotčené přednostní právo na upisování na majitele dluhopisů převoditelných na akcie, učinil by to výslovně, stejným způsobem, jakým v čl. 29 odst. 6 druhé směrnice rozšířil právo na přednostní upisování na jiné cenné papíry, které jsou převoditelné na akcie nebo se kterými je spojeno právo upisovat akcie.

42 Takový výklad je rovněž v souladu s cíli sledovanými uvedenou směrnicí.

43 Jak uvedla generální advokátka v bodě 76 svého stanoviska a jak vyplývá z bodu 19 výše uvedeného rozsudku Siemens, spočívá totiž jeden z cílů druhé směrnice v zajištění účinnější ochrany akcionářů, jež umožňuje, aby se v průběhu zvyšování kapitálu vyhnuli zředění části základního kapitálu, kterou představuje jejich podíl.

44 Článek 29 odst. 1 a 6 druhé směrnice tedy konkrétně akcionářům přiznává přednost před všemi dalšími potenciálními nabyvateli nových akcií nebo dluhopisů převoditelných na akcie právě s cílem vyhnout se takovému riziku.

45 Je přitom zjevné, že by takový cíl byl ohrožen, kdyby tyto nové cenné papíry mohly rovněž být přednostně nabídnuty jiné kategorii nabyvatelů nežli akcionářům, totiž majitelům dluhopisů převoditelných na akcie.

46 Z toho vyplývá, že Španělské království tím, že přednostní právo na upisování akcií v případě zvýšení upsaného základního kapitálu peněžitými vklady přiznává nejen akcionářům, ale také majitelům dluhopisů převoditelných na akcie, jakož i tím, že přednostní právo na upisování dluhopisů převoditelných na akcie přiznává nejen akcionářům, ale také majitelům dříve vydaných dluhopisů převoditelných na akcie, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 29 odst. 1 a 6 druhé směrnice.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu

Argumentace účastníků řízení

47 Svým čtvrtým žalobním důvodem Komise tvrdí, že čl. 293 odst. 3 LSA je v rozporu s čl. 29 odst. 6 druhé směrnice ve spojení s odstavcem 4 téhož článku v rozsahu, v němž

nestanoví možnost, aby valná hromada vyloučila přednostní právo na upisování dluhopisů převoditelných na akcie.

48 Podle Španělského království funkční výklad článku 293 LSA může vést pouze k závěru, že valná hromada akcionářů může vyloučit přednostní právo na upisování.

49 V tomto ohledu Finská republika zdůrazňuje, že toto každopádně ani za předpokladu, že by článek 293 LSA vylučoval možnost vyloučit uvedené přednostní právo na upisování, nestačí k prokázání nesplnění povinnosti Španělským královstvím vzhledem k minimálnímu harmonizačnímu cíli druhé směrnice.

Závěry Soudního dvora

50 Je třeba uvést, že i když je pravda, jak bylo konstatováno v bodě 26 tohoto rozsudku, že členské státy mohou podle své úvahy stanovit přísnější podmínky pro vyloučení dotčeného přednostního práva, nic to nemění na tom, že čl. 29 odst. 6 druhé směrnice ve spojení s odstavcem 4 téhož článku vyžaduje, aby za určitých okolností valná hromada akcionářů mohla rozhodnout o vyloučení přednostního práva na upisování veškerých cenných papírů, které jsou převoditelné na akcie.

51 Je však třeba konstatovat, že jak uvádí Komise, znění článku 293 LSA výslovně možnost takového vyloučení nestanoví.

52 Mimoto zatímco tento článek ve svém odstavci 3 stanoví, že se ustanovení článku 158 LSA použijí na přednostní právo na upisování, neuvádí nijak, že článek 159 téhož zákona, upravující vyloučení práva přednostního upisování nových akcií, je rovněž použitelný na přednostní právo na upisování dluhopisů převoditelných na akcie.

53 Krom toho nemůže být přijat funkční výklad zastávaný Španělským královstvím, podle kterého pro to, aby článek 293 LSA nebyl zbaven veškeré logiky, může být vykládán pouze tak, že stanoví možnost vyloučení dotčeného přednostního práva na upisování.

54 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury nezbytnost zajistit plné uplatnění práva Společenství vyžaduje, aby členské státy nejen uvedly své vnitrostátní právní předpisy do souladu s právem Společenství, nýbrž aby tak učinily přijetím právních předpisů, které mohou vytvořit dostatečně přesný, jasný a transparentní stav, aby jednotlivci měli možnost se seznámit se všemi svými právy a tato práva uplatnit před vnitrostátními soudy (rozsudek ze dne 18. ledna 2001, Komise v. Itálie, C-162/99, Recueil, s. I-541, bod 22 a citovaná judikatura).

55 V projednávané věci, i za předpokladu, že by článek 293 LSA mohl být vykládán ve smyslu odporujícím jeho znění, jak navrhuje Španělské království, nemohl by přitom takový výklad zjevně vytvořit dostatečně přesný, jasný a transparentní stav, aby jednotlivci měli možnost se seznámit se všemi svými právy a tato práva uplatnit před vnitrostátními soudy.

56 To platí tím spíše, že, jak uvedla generální advokátka v bodě 89 svého stanoviska, Španělské království nepředložilo žádný konkrétní poznatek, který by mohl prokázat, že španělské soudy vykládají článek 293 LSA tak, že stanoví možnost vyloučení přednostního práva na upisování dluhopisů převoditelných na akcie.

57 Je tedy třeba konstatovat, že Španělské království tím, že nestanoví, že valná hromada může rozhodnout o vyloučení přednostního práva na upisování dluhopisů převoditelných na akcie, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 29 odst. 6 druhé směrnice ve spojení s odstavcem 4 téhož článku.

K nákladům řízení

58 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle odstavce 3 téhož článku může Soudní dvůr rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, zejména pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch. Konečně podle odst. 4 prvního pododstavce uvedeného článku členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady.

59 V projednávané věci je třeba Španělskému království, které nemělo úspěch ve třech ze čtyř žalobních důvodů uplatněných Komisí na podporu její žaloby, uložit povinnost nést tři čtvrtiny nákladů řízení, a Komisi, která neměla úspěch ve svém prvním žalobním důvodu, povinnost nést jednu čtvrtinu nákladů řízení.

60 Podle čl. 69 odst. 4 jednacího řádu ponesou Polská republika, Finská republika a Spojené království vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Španělské království tím, že:

– **přednostní právo na upisování akcií v případě zvýšení upsaného základního kapitálu peněžitými vklady přiznává nejen akcionářům, ale také majitelům dluhopisů převoditelných na akcie,**

– **přednostní právo na upisování dluhopisů převoditelných na akcie přiznává nejen akcionářům, ale také majitelům dříve vydaných dluhopisů převoditelných na akcie, a**

– **nestanoví, že valná hromada může rozhodnout o vyloučení přednostního práva na upisování dluhopisů převoditelných na akcie,**

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 29 druhé směrnice Rady 77/91/EHS ze dne 13. prosince 1976 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. [48] druhého pododstavce Smlouvy při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření.

2) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**

3) **Španělské království ponese tři čtvrtiny nákladů řízení. Komise Evropských společenství ponese jednu čtvrtinu nákladů řízení.**

4) **Polská republika, Finská republika a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponesou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.